

Til: Stortingets finanskomite
Fra: Skattebetalerforeningen

Dato: 16.10.15
Sak: Høring Statsbudsjettet 2016

Prop. 1 LS (2015-2016)

Punkt 3.1 Skatt på alminnelig inntekt

1. Innledning

Etter Skattebetalerforeningens syn er det mye bra i det fremlagte forslaget til skatteopplegg for 2016. Det er blant annet positivt at selskapsskatten reduseres, dette synes helt nødvendig på bakgrunn av internasjonale forhold.

Vi er likevel ikke fullt ut enige i de fremlagte forslagene, og våre hovedinnvendinger er:

2. Uheldig med satsforskjell på eierinntekter vs andre kapitalinntekter

Regjeringen foreslår at skatten på eierinntekter, blant annet aksjegevinster og -utbytte, økes gradvis fra dagens 27 prosent og opp til omtrent 32 prosent i 2018. Økningen har sammenheng med at skatt på alminnelig inntekt, og dermed også selskapsskatten, i samme periode foreslås redusert fra dagens 27 prosent til 22 prosent. Skattebelastningen blir dermed omtrent uendret, hvis man ser selskap og aksjonær samlet.

Reduksjonen i skattesatsen på alminnelig inntekt gjør at det fra 2018 blir et gap på 10 prosentpoeng i beskatningen mellom eierinntekter og andre kapitalinntekter.

Regjeringen synes å være opptatt av behovet for å stimulere til privat eierskap, og dette forslaget svekke insentivene kraftig. Ved valget av investering i aksjer/aksjefond på den ene siden og bankinnskudd/leieinntekter på den andre, vil forskjellen i skatt være stor, og vi er bekymret for at det foreslåtte skattenivået på eierinntekter vil hemme investeringer i norske bedrifter. Vi støtter derfor ikke omleggingen.

Videre er det ikke gitt at satsreduksjonen for selskaper vil stoppe på 22 prosent. Internasjonale forhold kan tilsa at satsen bør senkes ytterligere noen år frem i tid. Dersom man da i dag låser seg til regjeringens forslag vil en slik utvikling – altså med en ytterligere satsreduksjon – forsterke skjevheten i skattlegging mellom skatt på eierinntekter og andre kapitalinntekter.

Skattebetalerforeningen er sterkt imot å øke eierbeskatningen ut over det som foreslås i Skattemeldingen, og skatt på eierinntekt bør uansett økes klart mindre enn Scheel-utvalgets flertall foreslår.

Ved sammenligningen av skattesatser tar utvalgets flertall utgangspunkt i maksimal marginalsatt på lønnsinntekt, noe vi mener er galt av flere grunner:

For det første er eierinntektene i mange tilfeller lave. I alle tilfeller hvor eierinntekten er lavere enn knappe 900.000 kroner, betales da vesentlig mer i skatt på eierinntekter enn på tilsvarende lønnsinntekt.

For det andre har utvalget ikke tatt hensyn til at lønnsinntekt gir rettigheter av vesentlig økonomisk verdi som eierinntekter ikke gir. Slike rettigheter er pensjonsopptjening og rett til sykepenger og dagpenger. Når eierinntekter ikke gir slike rettigheter, tilsier dette at skatten på disse bør være vesentlig lavere.

Også andre hensyn tilsier at skatten på eierinntekter bør være lavere enn skatten på lønnsinntekter. Grunnlaget for eierinntektene (aksjene, selskapsandelene) inngår i grunnlaget for formuesskatt.

Dessuten er en andel av eierinntektene bare en kompensasjon for inflasjon. Når en ser forholdene samlet, er skattebelastningen for eier derfor reelt sett vesentlig høyere enn den nominelle satsen gir uttrykk for. Scheel-utvalgets forslag innebærer etter vårt syn et forsøk på formell likebehandling som ikke er reell.

Skattebetalerforeningen vil derfor hevde at det er unødvendig å redusere skattesatsen på netto inntekt for andre enn selskaper. Både i Sverige og Danmark er det et gap mellom skattesatsen på kapitalinntekter og skattesatsen for selskaper, uten at dette synes problematisk. En slik løsning sikrer likere beskatning av renter, utleieinntekter og aksjeinntekter, og gir et svært mye lavere inndekningsbehov enn det skisserte forslaget i Scheel-utvalget og i regjeringens forslag.

3. Dreining mot bruttoskatter – skatteevne

En annen uheldig konsekvens av forslaget om å senke skatten på alminnelig inntekt til 25, så 22 prosent, for alle, er en dreining mot økte bruttoskatter (trinnskatten).

Etter vårt syn er det fornuftig å beholde hoveddelen av beskatningen på nettoinntekten, fordi det er nettoinntekten som gir best uttrykk for skatteevnen.